

mbreti: »Po pér se ke rate ne kétó vende kakë mënguar nga vend it ti?« I ðotë djali, ke »u kam dale è mësova hiletë e gravet, se duaj babai te më martón, edé u s deša te martoneš pa mësuar hilét e gravet«. I ðotë mbreti: »Po tani i mësove te gjitha hilét e gravet?« I ðotë djali, ke »i mësova«. »E! mir«, i ða mbreti edé e besoi, ke i kisë mësuar vërtét. Doli mbreti pér jaštë edé vate, i ðotë mbrételese, ke »tani te vëtë te lafosets me atë djálënë, ke kemi vëne vëtë ne konák, se ai u a gën anën juve gravet, se u ka mësuar te gjitha hiletë, sa hilé keni ju«. I ðotë mbrétele: »E! do e shomi; ti ðua, ke i ka mësuar te gjitha, po u ðom, ke s ka mësuar as në«. Edé aštú vunë bast mbrétele me mbretin, ke kujt t i dil fjala; edé vate mbrétele ne djali. E miserdi, u-lafosn; e pjeti, ngaha iš; i ða edé ai vëndine; e pjeti mbrétele, ke pse kisë vâlure n atë vend. I ða ai, ke kisë vatur è mësoi hilét e gravet. I ðotë mbrétele, ke »i mësove te gjitha?« I ðot ai, ke »te gjitha i mësova«. »Si mir«, i ða mbrétele, »se mos nuke ke mësuar noñë akomi, jo te gjitha«. Edé doli mbrétele edé vate, nek kisë pûnene. Erdi sahati, ke do vijnë buke, te hajnë. U vuri te tjérevet buke, dergoi, i špun edé atit sufrán me buk, me fai, me ver, me te gjitha, edé zuri è haj buke. U ðotë mbrétele hismekárevet edé hismekárevet ke, »n atë konák, ke ištë ai djali vëtemë, te mos te vij noñë nga ju, se do vete u edé kam në tshire laf me te«. Edé hismekárete, si u ða mbrétele, bëne, edé s vate noñë atjé. Vate mbrétele edé hiri mbernda edé mbili dérenë edé i u-kas djalit pranë, neke haj buke. Andej këtëj e soli ne esáp djálënë, ke lu bükne edé u-kep t i ben punen mbrétele; edé ajó e la, sa u-be hazér edé j u-kas. Pasandaj briti mbrétele edé u ðot, ke »të u-bete? këtuni!« Me te dijua mbrëti edé gjithë lavërete e mbretit, u-lešuan edé van atjé ne konák. Si pa djali aštú, vdik nga friku, gjizme i vdekur iš, edé me s dij, se të dževap t ip. Si erdi mbreti, hiri mbernda me forë te maðe edé i ðotë mbrételese, ke »të pate, ke brite?« I ðot ajó, ke »ki djali fukaraja, neke haj buke, i ndesi në koka t në grïk, edé hazér, ke te vdis, è nga ajó brita, po, deši Perndia, e ndzoři kókalet nga grika; edé shiñ-e-ni, se tsiñ ištë ber«. Vate mbreti, e zuri djálënë, e tundi nga vendi, è i ða, ke »të ištë këjó, ke pësove? a mos keše u è huje me vjas buke, è te ndesi kókalet?« I ðotë djali, ke »s keš edé u te maðe, po aštú me ndesi«. I ðotë mbreti, ke »ri edé ha buk me rehát«. Edé iku mbreti me te tjérete edé e la prap me mbrétele. Pastaj i ðotë mbrétele djalit, ke »mirë, te gjitha i keše mësuar, po këtë